

Ordføreren (C. Hage): Det ærede Medlems vidtløftige Redegørelse for hans Opfattelse af, hvorledes det er gaaet til under Forhandlingerne i Finansudvalget bekræfter fuldt ud dette, at Ministeren ikke har kunnet faa Indtryk af andet, end at Finansudvalgets Tilslutning til den foreliggende Lov var betinget af, at den anden Lov ogsaa blev gennemført. Derom ere vi altsaa fuldstændig enige. I øvrigt siger det sig selv, at hvis den ærede Minister den 30te Marts efter Aftale havde underrettet Landstinget herom, havde vi haft 11 Dage til at forhandle om denne Lov, medens vi nu kun vilde have nogle Timer dertil.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 82 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsraadet.

Hermed er Dagsordenen ndtømt.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 og Dagsordenen er da:

1) *Eventuelt: Eneste Behandling af:*

Forslag til Lov om forskellige Anlæg og Erhvervelser for Statsbanerne.

2) *Eventuelt: Valg af Medlemmer for Folketingets Vedkommende til et Fællesudvalg angaaende:*

Forslag til Lov om forskellige Anlæg og Erhvervelser for Statsbanerne.

Mødet hævet Kl. 1. 35'.

116. Møde.

Tirsdag den 10de April, Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af Gaars Dato oversender Landstingets Formand: „Forslag til Lov om Adgang til at drive Livsforsikringsvirksomhed“ i den Form, hvori det er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at det maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer ere omdelte.

Fremdeles tilbagesender Landstingets Formand: „Forslag til Lov om forskellige Anlæg og Erhvervelser for Statsbanerne“, der ved Landstingets Beslutning er blevet forandret, i den Form hvori det nu er vedtaget, med Anmodning om, at det paa ny maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer ere omdelte. Forslaget har været tilstillet det i Sagen nedsatte Udvalg, der har afgivet Erklæring, hvoraf Eksemplarerne ere omdelte.

Ved Folketingsmanden for Københavns 11te Valgkreds (S. Olsen) er modtaget et Andragende fra Tobaksarbejdernes Organisationer om Ændringer i det forelagte Lovforslag om Arbejde i Fabrikker.

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer ere omdelte, vil blive tilstillet Udvalget angaaende Forslag til Lov om Arbejde i Fabrikker og dermed ligestillede Virksomheder samt det offentlige Tilsyn dermed.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Eneste Behandling af Forslag til Lov om forskellige Anlæg og Erhvervelser for Statsbanerne.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Udvalgets Erklæring i Tillæg B.)

Formanden: Sagen kan kun foretages med Tingets Samtykke. Hvis ingen modsætter sig det, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er hermed givet.

Udvalgets Indstillinger samt Lovforslaget som Helhed sattes under Forhandling.

Ordføreren (Krabbe): Alle ærede Medlemmer ville være paa det rene med, hvilke Uoverensstemmelser der ere mellem den Affattelse, Landstinget giver Forslaget, og den Affattelse, Folketinget har givet det. Afgørelserne ere ganske kort angivne i den Erklæring, som Udvalget har afgivet, og Udvalgets Flertal, de samme Medlemmer, som indstillede Forslaget til sidste Behandling her i Tinget, forøget med to Medlemmer til, indstille, at Folketinget fastholder sin Affattelse af Forslaget, saaledes som det vedtoges sidst.

Hammerich: Jeg skal ligesom den ærede Ordfører fatte mig kort. Jeg har med min Meningsfælle, det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen) foreslaaet, at man vedtager Forslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet fra Landstinget. Jeg behøver ikke at give Grunde derfor; thi, som det foreligger fra Landstinget, er det i det hele og store den Løsning af de foreliggende Spørgsmaal, som det ærede Medlem og jeg ved Sagens tidligere Behandling her i Salen ansaa for den heldigste. De eneste Forandringer, der ere af Betydning, gaa jo ud paa at foreslaa 40,000 Kr. som Tilskud fra de Kommuner, der faa Statsbane, mens jeg personlig, ikke det ærede Medlem for Vestervig, i Udvalget var gaaet med til at blive staaende ved 25,000 Kr. En anden væsentligere Forandring er den, at Forslag om Banen mellem Holstebro og Vejle er ændret saaledes, at der af Landstinget kun foreslaas et Stykke mellem Holstebro og Herning, medens Resten overlades til at bygges som Privatbane. Det vil mindes, at i og for sig udtalte vi os allerede ved Sagens tidligere Behandling her for Rigtigheden af, at disse Baner byggedes som Privatbaner, vi kunne derfor ikke have noget imod, at man foreløbig bliver staaende herved for Strækningen mellem Herning og Give. Mellem Holstebro og Herning kunne vi paa den anden Side ligesom Landstinget selvfølgelig godt erkende, at det kan være forsvarligt at bygge en Statsbane, thi hvad der end ellers bliver bygget af Baner ovre i Jylland, vil denne Bane altid være en naturlig Forbindelse mellem det nordvestlige og østlige Jylland. Jeg skal der fremdrage, hvad der ogsaa er bleven fremhævet i det andet Ting, at selv om man skulde komme til, at en Hovedforbindelse mellem Sjælland og Jylland naturlig føres over Kalundborg

eller Refsnæs til Aarhus eller Hou, hvad man nu vil vælge, saa vil Stykket mellem Herning og Holstebro være et naturligt Led i Fortsættelsen af en saadan Hovedlinie, og derfor passende kunne blive Statsbane. Det eneste, hvorom der kunde være nogen Tvivl, er, om det er det absolut rigtige at tage Bestemmelse om den nu; thi hvis man ender med at Hovedforbindelsen mellem Sjælland og Jylland følger den her antydede Vej — og det staar jo da foreløbig aabent endnu — kunde der være Grund til at overveje, om denne Statsbane skulde bygges som tænkt i det foreliggende Forslag. Efter de Udtalelser, der ere faldne fra den højtærede Minister med Hensyn til Banerne i Nordjylland, kunde jeg tænke mig, at denne Bane, hvis der blev Led i en Hovedforbindelse, maaske burde bygges med en noget sværere Overbygning, end der her er Tale om. Jeg mener derfor, det er rigtigt at fastholde, at denne Bane bygges som Statsbane, men at det forstandigste kunde være ikke paa det nuværende Stadium at fastslaa, hvorledes den skal bygges. Med Hensyn til den meget omstridte Bane mellem Viborg og Herning have vi kunnet følge Landstinget i, at det er et Anlæg, der ikke er modent til Afgørelse, det er i saa Henseende for mig ikke blot Spørgsmaalet, om Forbindelsen til Esbjerg helst maa gaa over Langaa og Silkeborg til Bramminge, der vækker Tvivl. Nej, hvad der ogsaa gør denne Viborg—Herning-Bane problematisk, det er Spørgsmaalet, om en Bane mellem Rødkærsbro og Silkeborg ikke kunde være den rette, og skulde jeg ved denne Lejlighed udtale noget yderligere, skulde det være en Opfordring til Regeringen om: at oplyse for et eventuelt Fællesudvalg, hvorledes en saadan Bane kan tænkes bygget, om den i det hele efter Regeringens Mening er en naturlig Baneforbindelse. Idet jeg altsaa anbefaler at følge Landstingets Affattelse, stiller jeg dette Spørgsmaal og skal i øvrigt her gaa af Vejen for at berøre de enkelte Punkter, hvor jeg har haft en anden Mening end Landstinget med Hensyn til Bidrag for Korsør og Aarhus. Det vil altid kunne drøftes under den videre Behandling af Sagen, som jeg haaber vi staa overfor.

Sloth: Hvis det Forslag, som Udvalgets Flertal her har indstillet, forelaa til endelig Vedtagelse, eller man, ved at stemme for det, skulde betegne sit endelige Standpunkt, vilde jeg ikke kunne give et saadant Forslag min Stemme

af de Grunde, jeg anførte under Sagens anden Behandling, idet jeg ikke skønner rettere, end at Vedtagelsen af Viborg—Herning-Banen vil præjudicere Afgørelse af et fornuftigt og økonomisk Anlæg af Midtbanen. Men da jeg antager, at det Standpunkt, Folketinget staar i Begreb med at indtage, kun er at betegne som et nødvendigt Gennemgangsled for at opnaa en Forhandling i et Fællesudvalg, vil jeg af denne Grund stemme for Forslaget, idet jeg i øvrigt reserverer mig alt fornødent under Sagens videre Gang.

Høegh-Guldberg: Jeg skal tillade mig et Par korte Bemærkninger med Hensyn til Aarhus Godsbanegaard. Saaledes som Forslaget kom op fra dette Ting forrige Gang, var det Bestemmelsen, at der skulde forlanges et Tilskud fra Aarhus Købstad, lig med de halve Ekspropriationsudgifter. Jeg havde den Gang Lejlighed til at udtale, hvad jeg her skal gentage, at det er min Overbevisning, at der ikke paa slige Betingelser kommer nogen Godsbanegaard til Stede. De Krav, der saaledes vilde blive stillede til Aarhus, ere større, end denne Købstad paa nogen Maade ser sig i Stand til at udrede, og det, man ikke er i Stand til at gøre, vil man naturligvis ikke være med til; saa det vil altsaa Aarhus Byraad heller ikke gaa ind paa. — Aarhus vil absolut ikke kunne udrede Halvdelen af, hvad Ekspropriationen af disse 550,000 Kv.-Alen Grund vil koste. Følgen vil derfor blive, at denne Godsbanegaard, hvortil Statsbanerne paa dette Knudepunkt for Trafikken have en meget stor og stærkt voksende Trang, ikke nu vil blive til noget. Men hvad vil deraf resultere? Rimeligvis at der næste Aar kommer et Forslag af samme Indhold fra Statsbanerne ved Indenrigsministeren til det høje Ting. Det kunde jo saa maaske være meget godt, naar det saa blev behandlet og vedtaget i acceptabel Form, dersom et Aars Udsættelse ikke gjorde noget videre; men der er en Ting, som jeg paa ny vil lægge ærede Medlemmer paa Sinde, at det Sted, hvor det er paatænkt at lægge denne Godsbanegaard, er saa vidt jeg skønner — og det er formentlig ogsaa Statsbanernes Mening — det bekvemteste og saa at sige det eneste Sted ved Aarhus, hvor der egentlig kan være Tale om at lægge den, og denne Pladses Omgivelser er, som jeg ogsaa bemærkede ved forrige Behandling og her skal gentage, for Tiden Genstand for en Bebyggelse, som er meget betydelig, og i den Anledning stige Arealerne i Pris, jo nær-

mere Bebyggelsen kommer Godsbanegaardspladsen. Følgen af Udsættelsen fra Aar til Aar vil saaledes blive, at Grund-erhvervelsen vil blive Staten meget betydelig dyrere. Derfor beklager jeg meget, at det høje Ting ikke har set sig i Stand til at gaa ind paa de Tilbud, som fra Aarhus' Side ere fremsatte i Udvalget.

Nu er Landstinget ganske vist tilsyneladende kommet Aarhus noget i Møde — naar jeg bruger Udtrykket „kommet Aarhus noget i Møde“, er det urigtigt, for det er i Virkeligheden at komme Staten i Møde, at komme Realisationen af denne nødvendige Ting noget i Møde — ved ikke længer at forlange den halve Ekspropriation, men foruden gratis Afgivelse af Byens 290,000 Kv.-Alen af Grunden et yderligere Tilskud af 100,000 Kr. Dette Krav er ikke alene tilstrækkeligt, men meget for meget. Det uden Vederlag at tilskyde 290,000 Kv.-Alen Grund synes mig nok, og yderligere 100,000 Kr. er virkelig for meget. Jeg har ingen Bemyndigelse fra Kommunen til at udtale mig om dette Forlangende, men det er min personlige Mening, at ogsaa det overstiger, hvad Kommunen vil se sig i Stand til at udrede. Jeg skal derfor beklage, at det høje Landsting ikke har kunnet komme Sagens Gennemførelse mere i Møde, men jeg skal naturligvis endnu mere beklage, hvis man bliver staaende ved Folketingets Affattelse af denne Del af § 1, thi i saa Tilfælde tør jeg sige, at Statsbanerne absolut fremdeles ville komme til at undvære, hvad de i høj Grad trænge til, nemlig en forbedret og udvidet Godsstation ved Aarhus.

Jeg skal ikke udtale mig om de øvrige Paragraffer i dette Lovforslag, hvor meget jeg end kunde være fristet dertil, da det, jeg ønskede at sige, til Dels er blevet sagt fra andre Sider.

N. C. Jensen: Jeg agter kun at gøre en kort Bemærkning i Anledning af Folketingets Svar angaaende de jyske Baner. Jeg kan ikke andet end fuldt ud billige, at Flertallet i Folketinget her foreslaar at føre Lovforslaget tilbage til dets oprindelige Skikkelse, som det var, da det forlod dette Ting, og det, som for mig er Hovedsagen at faa pointeret ved denne Lejlighed, er, at man altsaa har holdt fast ved Banestrækningen fra Holstebro til Vejle, derunder altsaa Overtagelsen fra Statens Side af Vejle—Give-Banen. Det forekommer mig, at alle de Argumenter, der ere førte i Marken for, at dette Stykke mellem Vejle og Herning burde drives som Privatbane,

ganske sikkert ikke fuldt ud slaa til, thi vel er det sikkert nok, at faar vedkommende Egn et tilsvarende Tilskud af Statskassen som det, man f. Eks. i Aar har bevilget til Thisted—Fjerridslev-Banen, vil en saadan Bane efter min Mening kunne bygges som Privatbane og vil komme den lokale Trafik til gode; det kan ikke nægtes. Men sikkert er det, at bliver man ved at sige, at dette Stykke melle Vejle og Herning skal drives som Privatbane, udelukker man en gennemgaaende Trafik paa denne Linie, idet saa baade Person- og Godstrafikken først skal gaa ad Statsbane til Herning og saa udenom i den ene eller den anden Retning. Hvis den skal besørges mellem Herning og Vejle paa en Privatbane, vil det umuliggøre en gennemgaaende Trafik, som dog utvivlsomt vilde have stor Betydning for det hele Land. Derfor kan det kun glæde mig, at Flertallet i Folketinget har fastholdt sit Standpunkt fra Tiden, før Lovforslaget gik til Landstinget, og optaget det igen, og jeg vil haabe at det vil holde fast paa det fremdeles.

Ordføreren (Krabbe): Jeg vil blot til Slutning gøre nogle enkelte Bemærkninger. Naar det ærede Medlem for Københavns 6te Kreds (Hammerich) mente, at hvad der er mest Trang til her, er at faa en bestemt Udtalelse fra den højtærede Indenrigsminister om det under Forhandlingen inddragne Anlæg fra Rødkærsbro til Silkeborg, tillader jeg mig at udtale som min Anskuelse, at hvis nærværende Sag faar den Gang, at Landstinget ikke vedtager, hvad vi vedtage her i Dag, og at Tingene da ønske et Fællesudvalg, vil der være fuldstændig tilstrækkelig Tid for den højtærede Indenrigsminister til at afgive en saadan paa en ganske tilstrækkelig Undersøgelse bygget Erklæring. Den højtærede Minister har for øvrigt saavel i Udvalget som i Tinget udtalt sig om denne Linie Rødkærsbro—Silkeborg. Men hvis der ønskes en fyldigere og yderligere oplysende Udtalelse fra Regeringen derom, vil den uden Tvivl paa Foranledning af Fællesudvalget kunne tilvejebringes. Naar det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds syntes at mene, at Landstingets Beslutning om at lade Herning—Give-Banen gaa ud af Lovforslaget, med Nødvendighed maatte medføre, at naar denne Bane en Gang blev anlagt, det da blev som Privatbane, deler jeg ikke en saadan Mening. Noget saadant ligger ikke i Landstingets Beslutning. Der kan ikke ligge andet i den end det, at Landstinget for Øjeblikket

ikke ønsker anlagt en Linie fra Herning til Give. Landstinget siger ved sin Beslutning — selv om enkelte Medlemmer have udtalt sig i hin Retning, og selv om der findes Antydninger deraf i Udvalgets Betænkning — intet om, at denne Bane, naar den senere kom til Udførelse, ikke skulde anlægges som Statsbane. Jeg tillader mig at udtale som min, og jeg tror ogsaa Udvalgsflertallets Mening, at denne Bane bør anlægges som en Statsbane. — Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds (Chr. Ravn) vil have nærværende Behandling og den Beslutning, vi maatte komme til, betragtet som en Formalitet, der kun var et nødvendigt Gennemgangsled for at komme til et Fællesudvalg, er det vel min Anskuelse, at det vil være Sagens naturlige Gang, at der kommer et Fællesudvalg. Men jeg maa dog tro, at der i denne Beslutning maa ses noget mere, nemlig en virkelig Tilkendegivelse af Tingets Mening og Standpunkt i Sagens Realitet. Dermed er det selvfølgelig ikke sagt, at den er et Ultimatum, men jeg maa dog protestere imod, at det er et rent formelt Gennemgangsled. — Hvad det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg) har sagt om Aarhus Kommunes Interesser, anser jeg det ikke for rigtigt her at komme nærmere ind paa, thi det er ganske vist et af de Punkter, hvor Folketinget, hvis det følger Udvalgets Indstilling, dog ikke har sagt sit sidste Ord. Det er ikke derfor udelukket, at man kan komme til noget mere gunstige Vilkaar for Aarhus Kommune end dem, som Folketinget ved sin Beslutning i Dag, hvis det følger Udvalgets Indstilling, vil etablere. Jeg tillader mig altsaa at anbefale Udvalgets Indstillinger som en Realitet, som en Erklæring om dette Tings Standpunkt i Sagen.

Hammerich: Jeg tror ikke, at jeg har sagt, at Banen Herning—Give med Nødvendighed maa være en Privatbane. Det kunde jeg i hvert Fald ikke støtte paa Landstingets Udtalelser. Derimod siger Landstinget, at Driften som Privatbane formentlig vedblivende er det naturligste for denne Bane, hvoraf det ganske vist ikke følger, at det er nødvendigt, at den bliver Privatbane, hvad jeg heller ikke mener, at det er. Tværtimod kan der komme Forhold, hvor det kunde være rigtigt, at den blev en Statsbane. Hvis man ender med; at Hovedforbindelsen mellem Vestjylland og Øerne sker over Fyn, bør den

vistnok bygges som Statsbane. Men hvis man ikke gør det, mener jeg vedblivende, at den bør drives som Privatbane, og derfor finder jeg, at Spørgsmaalet om her imellem Herning og Give at etablere en Statsbane naturligt bør skydes ud, andet tror jeg heller ikke, jeg har sagt, da jeg før havde Ordet.

J. Nielsen: Naar jeg har været med til at indstille Forslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, hvori Folketinget tidligere har vedtaget det, er det ikke, fordi jeg ubetinget er imod alle de Ændringer, der ere stillede oppe i Landstinget. Det er jeg saaledes ikke, for saa vidt angaar Ændringen med Hensyn til Vilkaarene for det Bidrag, Aarhus Kommune skal yde. Jeg kan for mit personlige Vedkommende meget godt tiltræde de Lempelser, Landstinget har foreslaaet. Jeg vil endog saa tilføje, at jeg godt kan strække mig en lille Kende videre, men jeg antager ogsaa, at dette Punkt netop er et af dem, der vil undergaa Ændringer, for saa vidt Forslaget bliver behandlet i Fællesudvalg. Hvad angaar de jydske Baner har jeg ikke i nogen Maade forandret mit Synspunkt. Jeg mener fremdeles, at den midtjydske Længdebane vilde have været den rigtigste og rentableste af alle Kommissionens tre Forslag. Og jeg mener fremdeles, at det vilde være det heldigste og rigtigste, om alle disse tre Forslag vare blevne optagne til samlet Overvejelse. Men da denne Tanke ikke har fundet tilstrækkelig Tilslutning hverken i Udvalget eller her i Tinget, har jeg anset det for unyttigt at genoptage mit Ændringsforslag fra anden Behandling, da der ingen rimelig Udsigt er til, at det kunde blive vedtaget i Aar. Men da jeg ikke har kunnet faa det bedste, tager jeg det næstbedste og er derfor gaaet med til at indstille de andre to af Kommissionens Forslag. Dermed mener jeg tilstrækkeligt at have angivet mit Syn paa Forholdene, og dertil skal jeg indskrænke mig.

Sloth: Hvorvidt det Standpunkt, Folketinget i Dag indtager, er et Realitetsstandpunkt, som Ordføreren udtalte, eller af en mere formel Natur, antager jeg afhænger af hver enkelt subjektive Skøn. Men baade Ordføreren og jeg ere enige om, at det er et nødvendigt Gennemgangsled for at naa til Fællesudvalg. Og naar Ordføreren fremhævede saa stærkt, at det var et Realitets-Standpunkt, antager jeg dog ikke, at han dermed vilde sige, at det ogsaa var et Realitets-Standpunkt for

mit Vedkommende, naar jeg stemmer for den foreliggende Indstilling med den Motivering, jeg for kort Tid siden gav.

R. Claussen: Naar jeg følger Fler-tallet i denne Sag, er det ikke, fordi jeg betragter Folketingets Stilling til Sagen som den absolut heldigste. Men det er, fordi jeg gerne vil have Fællesudvalg, for at der maaske kan komme en virkelig Forhandling i Gang. Jeg har under Sagens Forløb tidligere udtalt mit udtrykkelige Forbehold mod de her stillede Ændringer, og naar jeg nu gaar med, er det kun i Betragtning af dette Forbehold, som jeg paa det bestemteste maa fastholde for under Sagens videre Gang at se at faa det bedste ud af den. Der er navnlig et af de Spørgsmaal, Landstinget har knyttet til denne Sag, som er meget uheldigt, hvad jeg ogsaa mener om flere af Folketingets Ændringer. Det er derfor kun med alt fornødent Forbehold, at jeg slutter mig til Flertallet her.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Flertallets Indstilling om at føre Lovforslaget tilbage til den Affattelse, som det havde faaet ved sin Vedtagelse i dette Ting, *vedtoges* med 72 Stemmer mod 11.

Formanden: Hermed er Mindretallets Forslag bortfaldet, og jeg skal nu give Landstingets Formand Underretning om den stedfundne Affattelse af Forslaget. Jeg skal herefter udsætte Mødet indtil Kl. 3 for at aftenve, om der skulde komme nogen Meddelelse fra Landstinget.

Mødet udsat Kl. 1.35.

Mødet genoptoges Kl. 3.

Formanden: Fra Landstingets Formand har jeg modtaget Meddelelse om, at Landstinget i det i Dag afholdte Møde har vedtaget det fra Folketinget tilbagesendte Forslag til Lov om forskellige Anlæg og Erhvervelser for Statsbanerne i en fra det

af Folketinget vedtagne Lovforslag afvigende Form, samt at Landstinget i Henhold til Grundlovens § 53 har besluttet at henvise Lovforslaget til et Udvalg af begge Ting og for sit Vedkommende forment, at dette Udvalg burde bestaa af 30 Medlemmer, 15 valgte af hvert Ting.

Dette Forslag om Antallet af Udvalgets Medlemmer kan kun foretages nu, hvis Tinget giver sit Samtykke dertil, men hvis ingen begærer Afstemning derover, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold.) Det er altsaa givet, og der bliver da Spørgsmaal om, hvorvidt Folketinget tiltræder Landstingets Forslag om, at Udvalget skal bestaa af 30 Medlemmer, 15 fra hvert Ting. Hvis ingen ytrer sig derimod eller begærer Afstemning, betragter jeg Forslaget som tiltraadt. (Ophold.) Det er saaledes tiltraadt, og det skal blive meddelt Landstingets Formand. Der bliver da at foretage Valg af disse 15 Medlemmer, saafremt Tinget samtykker deri. Naar ingen begærer Afstemning, betragter jeg dog Samtykket som givet. (Ophold.) Det er altsaa givet.

Paa Formandens Forslag valgtes følgende Medlemmer: *J. C. Christensen, C. Hage, Krabbe, Alberti, Bluhme, Bønløkke, H. Madsen, Rørdam, L. Jensen, Hamme- rich og J. Jensen* (Kjøbenhavns 10de Valgkreds).

Formanden: Der skal nu blive givet Landstingets Formand Underretning om dette Valg.

Fra Landstingets Formand har jeg fremdeles under Mødet modtaget Forslag til Lov om Livsforsikringsvirksomhed i den Form, hvori det er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at det maa blive forelagt Folketinget. Forelæggelsen sker herved. Eksemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Der er ikke mere at foretage i Dag. Næste Møde holdes Onsdag den 18de April Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om Adgang til at drive Livsforsikringsvirksomhed.

Mødet hævet Kl. 3. 10'.

117. Møde.

Onsdag den 18de April, Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af 11te ds. meddeler Landbrugsministeren, hvad der er foretaget i Anledning af et til Ministeren i denne Samling henvist Andragende.

Skrivelsen vil blive optagen i Tillæg B.

Ved Folketingsmanden for Vejle Amts 3die Valgkreds (T. Nielsen) er modtaget et Andragende fra Vejle Byraad om, at Lovforslaget om Anlæg af en Jærnbane fra Give til Holstebro med Overtagelse af Vejle—Give-Banen maa blive vedtaget af Lovgivningsmagten.

Ved Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) er modtaget et Andragende fra Ansager Sogneraad om Anlæg af en Langaa—Silkeborg—Bramminge-Bane.

Ved Folketingsmanden for Skanderborg Amts 5te Kreds (Byriel Jensen) er modtaget et Andragende fra Bestyrelserne for Haandværker- og Handelsforeningerne i Silkeborg om Anlæg af en Bane Langaa—Silkeborg—Bramminge.

Disse Andragender ville blive henviste til det Udvalg, som behandler Lovforslaget om Oprettelse af en Dampfærgeforbindelse mellem Gedser og Warnemünde.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Adgang til at drive Livsforsikringsvirksomhed.

(Lovforslaget findes i Tillæg C, Sp. 1190).

Sagen sattes under Forhandling.

E. Sørensen: Som ærede Medlemmer ville erindre, er der i indeværende Samling af Indenrigsministeren forelagt i det andet Ting et Lovforslag om Kontrol og Tilsyn med Livsforsikringsvæsenet.

□